

ΛΟΓΟΣ ΝΟΥΘΕΤΗΡΙΟΣ
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΛΟΓ. ΔΙΑΚΟΝΟΥ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΡΟΜΑΝΟΦΣΚΙΙ
(Ι. Ν. Αγ. Φωτεινῆς Σμύρνης, 11 Ἰουνίου 2023)

Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν σήμερον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐορτάζομεν τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης Πάντας ἀνὰ τοὺς αἰῶνας Ἀγίους. Ἐορτάζομεν τοὺς ἐν γῇ μαρτυρήσαντας καὶ ἐν οὐρανοῖς μετοικήσαντας· ἐορτάζομεν τοὺς μιμησαμένους τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ, διὰ σώματος ἢ συνειδήσεως, καὶ τοιουτοτρόπως τὰ πάθη τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ νοῦ ἐκδυσασμένους καὶ ἀποδυσασμένους, δεικνύοντας τὴν Ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων, ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέχουσαν. Κυριακὴ Πάντων τῶν Ἀγίων σήμερον, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν πάντας ὑμνοῦμεν τοὺς φίλους, ἐκβοῶντες Αὐτῷ: **Σὺ εἰ ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα Σοι.**

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐθέσπισαν οἱ Ἅγιοι καὶ Θειότατοι Πατέρες ἡμῶν νὰ ἐπιτελοῦμεν μετὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐορτάσαμεν καὶ ἐβίωσαμεν τὴν Κάθοδον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ νὰ καταδειχθῇ εἰς ἡμᾶς τοὺς Χριστιανούς, κληρικούς καὶ λαϊκούς, τὴν ἐνήργησεν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα διὰ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων πρὸς φωτισμὸν καὶ ἁγιασμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ ἐνάργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνέδειξεν Ἀγίους, ἄλλους διὰ μαρτυρίου αἵματος, ἄλλους διὰ μαρτυρίου συνειδήσεως, ἄλλους διὰ τῆς ἐναρέτου πολιτείας καὶ ἀγωγῆς κατὰ τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Πατρὸς. Κατῆλθε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, μὲ τὴν μορφήν πυρίνων γλωσσῶν, κατῆλθεν, ἂν καὶ ἐκ τῆς θείας Του φύσεως μόνιμον ἔχει τὴν πρὸς τὰ ἄνω, τὰ ἐπουράνια, ροπήν. Κατῆλθε καὶ ἐβάπτισε ἐν Αὐτῷ, τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, τοὺς Ἀποστόλους καὶ Μαθητὰς τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν πρόρρησιν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ (Μάρκ. α' 8), καὶ δι' αὐτῶν, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν μαθητῶν των

καὶ πάντων τῶν μετ' αὐτοὺς Ἐπισκόπων, τῶν τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν τῆς χάριτος κατεχόντων διὰ τῆς τῶν χειρῶν κανονικῆς ἐπιθέσεως, καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς Πρεσβυτέρων, ἐβάπτισε καὶ βαπτίζει πάντας τοὺς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας φέροντας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς τριπλῆς εἰς καθηγιασμένον ὕδωρ καταδύσεως. Κατῆλθε καὶ δίδει διὰ τῶν ἁγίων Μυστηρίων, εἰς τὰ ὅποια ἐνεργεῖ, τὴν σωτηρίαν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὸ μέχρι τῆς Ἑνσάρκου Οἰκονομίας μόνον χοῖκὸν καὶ ἀπομεμακρυσμένον καὶ ἀποκεκομμένον Θεοῦ. Κατῆλθε καὶ ὁδηγεῖ τὸν συνεργοῦντα Αὐτῷ ἄνθρωπον εἰς φιλίαν καὶ ἔνωσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ. Τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀνθρώπινον γένος, τοῦ ὁποίου ἡ μορφή προσελήφθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ ἡγιάσθη καί, ἀναμορφωθείσα εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος, ὡς οἱ Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου ἰδίως ὁμμασι διεπίστωσαν μετὰ τὴν Ἁγίαν τριήμερον Ἐξανάστασίν Του καὶ κατέγραψαν, ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, ἀνυψωθείσα κατὰ τὴν Θεῖαν Ἀνάληψιν.

Ἡ σημερινὴ ἐορτὴ Πάντων τῶν Ἁγίων, ἀποτελεῖ ἔμπρακτον ἀπόδειξιν τῶν σωτηριωδῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Θείας Οἰκονομίας διὰ τοὺς αὐτῆς μετέχοντας, τοὺς συνεργοῦντας τῇ Θεῇ Χάριτι. Οἱ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας Χριστιανοὶ μὲ τὴν δύναμιν καὶ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εὗρον καὶ εὗρισκουν τὴν δύναμιν νὰ μαρτυρήσουν διὰ Χριστόν, μὴ συσχηματιζόμενοι εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀθέων καὶ ἀντιθέων Ἀρχόντων τοῦ κόσμου τούτου, κάθε ἐποχῆς, μηδεμιᾶς ἐξαιρουμένης, ἐκάστης διαθετούσης ἰδίαν ἔκφρασιν εἰδωλολατρείας, ἀθεΐας καὶ ἀντιθεΐας· εὗρον καὶ εὗρισκουν τὴν δύναμιν νὰ μὴ συσχηματισθοῦν εἰς τὰς ἐφαρμάτους καὶ φιλαμαρτήμονας ἐπιθυμίας καὶ προτροπὰς καὶ ἄνωθεν ἐντολὰς τοῦ κόσμου τούτου...· εὗρον καὶ εὗρισκουν τὴν δύναμιν νὰ ἀντισταθοῦν κατὰ τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς ἀποϊεροποιήσεως, τὰς ὁποίας ὁ παράγων αἰὼν προσπαθεῖ νὰ ἐπιβάλη εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων κάθε ἐποχῆς διὰ τῶν μέσων ποὺ ἐκάστοτε διαθέτει. Καὶ ἄλλοι ἀντιστέκονται διὰ τῆς μοναχικῆς καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἀφιερώσεως εἰς τὸν Θεὸν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν Του καὶ τῇ διηνεκεῖ προσευχῇ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν καὶ σύμπαντος κόσμου· ἄλλοι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν τῷ καθ' ἡμέραν

βίῳ καὶ τῷ ἀγῶνι αὐτοῦ, ἐπιδεικνύοντες ἔνθεον ἀναστροφὴν καὶ πολιτείαν... Ἄλλοι δι' αἵματος, ἀκόμη καὶ μέχρι σήμερον! Πάντες, ὅμως, ἀμφισβητῖαι, ἐπαναστάται καὶ ἀντιρρησῖαι τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς πτώσεως! Ἐξ ὅλων αὐτῶν ἀνεδείχθησαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καὶ ἀναδεικνύονται πολλοὶ Ἅγιοι, μάρτυρες, ὁμολογηταί, ὅσιοι, ἀσκηταί, φιλόστοργοι γονεῖς, ἔντιμοι βιοπαλαισταί, εὐσυνείδητοι ἐπιστήμονες καὶ ἐπαγγελματῖαι, εὐσεβεῖς ἄρχοντες καὶ βασιλεῖς καὶ ἀρχόμενοι, τοὺς ὁποίους τιμῶμεν σήμερον, ἐπωνύμους ἀλλὰ καὶ πολὺ περισσοτέρους ἀνωνύμους παρ' ἀνθρώποις, «ἴσως καὶ διὰ τινὰ τῶν ἀνθρωπειῶν», πολλὴν ὅμως δόξαν πρὸς Θεὸν ἔχοντας... Τιμῶμεν συλλήβδην γνωστούς καὶ ἀγνώστους, δεδοξασμένους, ὅμως, ἐνώπιον Θεοῦ, τῶν ὁποίων Αὐτὸς μόνος τὰ ὀνόματα γινώσκει, διὰ νὰ μὴ στερηθῶμεν τῆς πρὸς Θεὸν πρεσβείας των. Τιμῶμεν αὐτοὺς συλλήβδην, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, διὰ νὰ καταστῇ σαφές εἰς ὅλους μας, ὅτι πάντες ἐντὸς τοῦ ἰδίου σταδίου ἠγωνίσθησαν, ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς Χριστοῦ ἠγωνίσθησαν, τοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἰδίου, χθές καὶ σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων (πρβλ. Ἑβρ. ιγ' 8), ὑπὸ τοῦ Ὁποίου ἐστεφανώθησαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν συνέστησαν. Οὗτοι τὸν ἄνω κόσμον συναπαρτίζουν, τὸ ἐκπεσὸν τάγμα τοῦ Ἑωσφόρου ἀναπληροῦντες. Διότι, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἐργαστήριον ἀγιότητος, εἶναι ζῶσα, καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτῆς ἀναδεικνύονται καθ' ἡμέραν ἅγιοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν γνωρίζομεν, γνωρίζει, ὅμως, ὁ Θεός. Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν γράφονται εἰς τὸ Βιβλίον τῆς Ζωῆς, θὰ πληροφορηθῶμεν δὲ αὐτὰ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Καὶ ἐστὲ, ἐσμέν, βέβαιοι ὅτι πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν, χιλιάδες, ἑκατομμύρια, εἶναι οἱ ἐλάχιστοι ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ ὑπ' Αὐτοῦ στεφανωθέντες. Εἶναι ἄνθρωποι τῆς διπλανῆς πόρτας, ὡς πολλάκις ἔχομεν εἶπει, οἱ ὁποῖοι διήλθον τὸν βίον των ἔχοντες ἐστραμμένα τὰ ὄμματα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς πρὸς Θεόν· τὰ ὦτα των ἠνεωγμένα εἰς ἀκοήν πίστεως· τὴν ὁσφρησιν των εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς· τὰ στόματά των πλήρη αἰνέσεως Θεοῦ, τοὺς δὲ λάρυγγας των λαλοῦντας σοφίαν Θεοῦ· τὰς χεῖρας των εἰς ἐργασίαν τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς δὲ πόδας των εὐαγγελιζομένους εἰρήνην καὶ ἀγαθὰ. Εἶναι οἱ ἀπλοῖ καὶ ἄσημοι τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ ἐπώνυμοι καὶ εὐσημοὶ διὰ Θεόν.

Κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν αὐτὴν τῆς Πίστεώς μας, καλεῖσαι εὐλαβέστατε Διάκονε Ἀνδρέα, νὰ λάβῃς τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης. Μεγάλη ἡ εὐλογία ἀλλὰ καὶ ἡ πρόκλησις διὰ σέ! Καλεῖσαι νὰ καταστῇς λευϊτῆς τῆς Χάριτος, Πρεσβύτερος τοῦ λαοῦ, οἰκονόμος τῶν Θείων Μυστηρίων! Καλεῖσαι καὶ προκαλεῖσαι νὰ ἀγιάσῃς, αὐτὸ εἶναι βέβαιον δι' ὅσους προσέλθουν εἰς ἐσὲ συνεργοὶ τῆς χάριτος τὴν ὁποίαν θὰ μεταδίδῃς ἀκωλύτως, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀγιασθῇς. Τὸ δεύτερον δὲν εἶναι βέβαιον. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ σέ! Ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον θὰ καταβάλῃς πρὸς τοῦτο! Διότι ὁ ἱερεὺς μεταδίδει ἀκωλύτως τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ χάριν πρὸς ἀγιασμὸν τῶν πιστῶν, ὁ δὲ ἀγιασμὸς τοῦ ἰδίου ἐξαρτᾶται τόσον ἐκ τοῦ προσωπικοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος, ὅσον καὶ ἐκ τοῦ τρόπου οἰκονομήσεως, διαχειρίσεως τῆς παρακαταθήκης, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ ἐντὸς ὀλίγου εἰς ἐσὲ ἀλλὰ καὶ θὰ ἀπαιτηθῇ ἀπὸ σοῦ ὑπὸ τῆς Κεφαλῆς καὶ τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ! Διὸ στήθι καλῶς, στήθι μετὰ φόβου ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καθαρὸς καὶ ἀνεπίληπτος, τηρητὴς τῶν ρημάτων ζωῆς τοῦ Κυρίου, τηρητὴς τῶν διατάξεων τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας περὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς. Ἐχε ἐνώπιόν σου ὡς πρότυπα τοὺς ἐορτάζοντας σήμερον Ἁγίους Ἀποστόλους Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβαν, τὸν Ἅγιον Λουκᾶν, Ἐπίσκοπον Συμφεροπόλεως, τὸ ἱατρὸν, καὶ ὁλόκληρον τὸ νέφος τῶν περικειμένων Πάντων τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐχε ὡς πρότυπα αὐτοὺς γνωρίζων καλῶς ὅτι «τοσοῦτον ἔχων περικείμενόν σοι νέφος μαρτύρων, ὃγκον ἀποθέμενος πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχε τὸν προκείμενόν σοι ἀγῶνα, ἀφορῶν εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» (πρβλ. Ἑβρ. ιβ' 1). Καὶ λέγομεν τοῦτο, διότι γνώριζε ὅτι ἡ ἱερωσύνη δὲν εἶναι ὁδὸς ἀνέσεως καὶ τρυφῆς καὶ πολυτελοῦς βίου. Ἀπαγε τῆς βλασφημίας! Ἡ ἱερωσύνη εἶναι ὁδὸς θυσίας, ἀγῶνος, προσφορᾶς εἰς τὸν πλησίον, πειρασμῶν καὶ θλίψεων. Ὁ χριστιανὸς καὶ δὴ ὁ κληρικὸς καυχᾶται διὰ τὰς θλίψεις διότι «ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται

ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν» (Ρωμ. ε' 3-5).

Καὶ λέγομεν ταῦτα διὰ νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψιν σου ὅτι καιρὸς πειρασμοῦ θὰ ἔλθῃ. Νὰ εἶσαι βέβαιος. Τοῦ θρασέος καὶ ἀναιδοῦς πειρασμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐτόλμησε νὰ πειράξῃ Αὐτὸν τὸν Ἴδιον τὸν Κύριον ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ νηστεύοντα, κατὰ παραχώρησιν βεβαίως, διὰ νὰ καταδειχθῇ καὶ τοιουτοτρόπως ὅτι τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος Ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ὁ ἐπὶ γῆς φανείς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐχε ὡς παράδειγμα καὶ πρότυπον Αὐτόν. Καὶ κρᾶξον: Ὅπισθέν μου ἔχω σὲ Σατανᾶν! Πνεῦμα ἀρχέκακον καὶ ἀναιδές! Ὅπισθέν μου ἔχω σὲ πνεῦμα ἀγαπῶν μόνον τὴν ὕλην, τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, τὸν ἄργυρον καὶ τὸ χρυσίον, διότι «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνον ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἐν παντὶ ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ» (Λευϊτ. η' 3).

Κρᾶξον ἀγαπητὲ διάκονε καὶ μετ' ὀλίγον πρεσβύτερε Ἀνδρέα: Ὅπισθέν μου ἔχω σὲ πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα φιλοδοξίας, πνεῦμα κενοδοξίας, πνεῦμα ἐγωϊστικὸν καὶ ἐμπαθές! Δὲν θὰ προβῶ εἰς πράξεις κενοῦ ἐντυπωσιασμοῦ διὰ νὰ θαυμάσῃ ὁ κόσμος! Δὲν θὰ ἀνέλθω ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ναοῦ διὰ νὰ ποιήσω ἐμπαικτικὰς τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου «θαυματουργίας», πράξεις μωροδοξίας διὰ νὰ μὲ θαυμάσῃ ὁ κόσμος! Στόχος μου δὲν εἶναι τὸ ἐφήμερον «ὠσαννὰ» καὶ οἱ στέφανοι ἐλαίας τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ ὁ ἀκάνθινος στέφανος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, ὁ σταυροαναστάσιμος ἀκάνθινος στέφανος, ὁ ὁποῖος ἔδωσε καὶ δίδει τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, τὸν ὁποῖον ἐβίωσαν καὶ Πάντες οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ βιώνουν οἱ σύγχρονοι - ἄγνωστοι βεβαίως εἰς ἡμᾶς- Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ. Πρόσεχε, διότι εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦτο ἐγκρύπτεται καὶ ὁ πειρασμὸς τῆς αὐτονομίας, ἥτοι τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐφαρμογῆς ἰδίας διδασκαλίας, ἑτεροδιδασκαλίας, κενοδιδασκαλίας, νεωτερισμοῦ ὑπὸ ἴδιον θέλημα πρὸς ἐντυπωσιασμόν. Ἀλλὰ σὺ ἐνθυμοῦ τὴν προτροπὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων «τὰ ἀρχαῖα ἔθνη κρατεῖτω» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ Παυλικὸν «γινόμενος τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἵνα πάντως τινὰς σώσω» (πρβλ. Α' Κορ. α' 22). Τοῦτο ποιεῖ, ὅμως, οὐχὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλὰ ἐν ὑπακοῇ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν Ἐπίσκοπόν σου, ὁ ὁποῖος ἐκφράζει ἐντὸς τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, τὸ πλήρωμα τῆς

ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας, ἐνεργῶν καὶ οὗτος ἐντὸς αὐτῆς καὶ κατὰ τὰ θέσμια αὐτῆς.

Μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐντυπωσιακαὶ κενοφωνίαι καὶ ἑτεροφωνίαι. Ὁ κληρικὸς δὲν εἶναι, δὲν πρέπει νὰ εἶναι, χαλκὸς ἢ ἡλὼν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Ἀλλὰ παράδειγμα νήψεως, ἐνθέου σιωπῆς, προσευχητικῆς θυσίας καὶ ἀγάπης διὰ τὸν πλησίον. Μὴ συσχηματίζου τῷ αἰῶνι τούτῳ, τῷ πονηρῷ. Μὴ ἱκανοποιεῖς τὰς ἀλόγους ἐπιθυμίας καὶ προσδοκίας αὐτοῦ! Μὴ νομιμοποιῇς διὰ τῆς σχετικοποιήσεως τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν! Χῶρος διακονίας σου νὰ εἶναι ὁ Ναός, μέσον αὐτῆς τὰ Ἅγια Μυστήρια καὶ ἡ προσευχὴ καὶ ὄχι τὰ μέσα κοινωνικῆς δικτυώσεως. Αὐτὰ νὰ ἀποτελοῦν μέσον πληροφορήσεως τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ μέσον αὐτοπροβολῆς, ἀργολογίας, περισπασμοῦ καὶ ἀμέτρου, ἀκρίτου ἐπικοινωνίας καὶ δικτυώσεως.

Ἀγαπητὲ διάκονε Ἀνδρέα μὴ ζηλώσης τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, προσκυνῶν τὸν κύριον καὶ βασιλέα αὐτῶν διάβολον, προσκύνει καὶ λάτρευε μόνον τὸν Κύριον καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸν γλυκύτατον καὶ ταπεινὸν καὶ ἄκακον Ἰησοῦν. Τὸν ἀδύναμον τοῦ κόσμου, τὸν πραγματικόν, ὅμως Θεόν. Στόχος σου, καὶ πάντων ἡμῶν, δὲν εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τούτου ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ. Στόχος ἡμῶν δὲν εἶναι ἡ κατάκτησις ἐπιγείου βασιλείας καὶ ἡ στρατολόγησις ὁπαδῶν πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ ἡ πολιτογράφησις μελῶν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Οὕτω ποιεῖ καὶ ζήσει. Οὕτω ποιεῖ ἐν ὑπακοῇ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐντὸς αὐτῆς. Οὕτω ποιεῖ ἵνα ἀξιωθῇς λειτουργὸς γενέσθαι καὶ ἐν τῷ ἐπουρανίῳ θυσιαστηρίῳ. Εἴσελθε νῦν λειτουργὸς τῆς Χάριτος γενέσθαι!